

Yttrande

Datum
2015-05-25Dnr
830 5826-15/112

Arbetsmarknadsdepartementet

103 33 Stockholm

a.registrator@regeringskansliet.se
karin.soderberg@regeringskansliet.se

Remissyttrande över SOU 2015:13 – Tillämpningsdirektivet till utstationeringsdirektivet – Del I

Kronofogdemyndighetens yttrande begränsar sig till de delar av utredningen som berör myndighetens verksamhet, d.v.s. i huvudsak avsnitt 11 rörande gränsöverskridande verkställighet.

Inledningsvis vill Kronofogdemyndigheten påpeka att den delar utredningens uppfattning om att de bestämmelser som rör gränsöverskridande verkställighet av sanktionsavgifter enligt tillämpningsdirektivet (direktivet) lämpligen samlas i en egen lag med tillhörande förordning.

1 Bistånd med delgivning

Kronofogdemyndigheten har följande synpunkter när det gäller det ömsesidiga biståndet rörande delgivning. Myndigheten delar utredningens uppfattning om att de delgivningar som ska utföras av Kronofogdemyndigheten på begäran av en utländsk behörig myndighet, endast ska avse sådana handlingar som är en förutsättning och ett led i själva indrivningen av en sanktionsavgift. Eventuella förelägganden och andra skrivelser som föregår ett beslut om avgifter ska däremot inte omfattas av Kronofogdemyndighetens bistånd, varken in till eller ut ur Sverige. I avsnitt 13.2 anges att sådant bistånd med delgivning får ske genom ”någon annan myndighet än Kronofogdemyndigheten”.¹ Det anges dock inte närmare vilken myndighet detta skulle vara.

Kronofogdemyndigheten anser att det torde ligga närmast till hands att Arbetsmiljöverket bör vara den myndighet som lämnar bistånd med delgivning av sådana handlingar, samt eventuella andra handlingar som inte kan anses utgöra en förutsättning eller ett led i indrivningen av sanktionsavgifter. Detta eftersom denna myndighet initierar och till stor del hanterar utfärdandet av sanktionsavgifter gällande utstationeringar i Sverige. Enligt utredningen föreslås även Arbetsmiljöverket vara behörig myndighet, utöver Kronofogdemyndigheten. Omfattningen av det ömsesidiga bistånd som Arbetsmiljöverket ska ansvara för föreslås regleras i 9 d § lagen om utstationering av arbetstagare.

¹ Utredningen s. 315

Kronofogdemyndigheten noterar att det i den föreslagna regleringen inte anges något om bistånd med delgivning. Om lagstiftarens avsikt är att det ska vara en skillnad mellan vilken myndighet som ska lämna bistånd med delgivning i olika situationer, bör detta framgå av författning. I annat fall befarar Kronofogdemyndigheten att den ändå kommer att få framställningar om bistånd med sådan delgivning som enligt utredningen inte ska utföras av myndigheten.

2 Bistånd med information

Vad avser bistånd med information vill Kronofogdemyndigheten påpeka följande. Den information som myndigheten förfogar över är inte något problem att på begäran ta fram åt en utländsk myndighet. Detta förutsätter dock att det rör sig om en gäldenär som redan är föremål för åtgärder hos Kronofogdemyndigheten och att information från externa källor sedan tidigare inhämtats med anledning av dessa åtgärder. Om den omfrågade personen inte finns i myndighetens register sedan tidigare har myndigheten däremot inte samma möjligheter till lättillgänglig information.

Utredningen anger att slagningar kan göras i de databaser som myndigheten har tillgång till. I detta avseende vill Kronofogdemyndigheten påpeka att den inte har tillgång till några fristående databaser i någon större utsträckning där sökningar kan göras. De allra flesta externa databaser är integrerade med myndighetens verksamhetssystem och förutsätter att det finns ett registrerat mål på personen som efterfrågas.

Den informationsinhämtning som idag görs enligt 7 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen och är liknande den nu föreslagna, måste i de allra flesta fall ske manuellt genom att kontakt tas med olika myndigheter. Vid sådana kontakter är det en fördel ur sekretessbrytande hänseende att Kronofogdemyndighetens skyldigheter att inhämta information tydliggörs i lagtexten. Den föreslagna skrivningen i 3 § lagen om ömsesidigt bistånd med indrivning av vissa administrativa avgifter (biståndslagen) är i sin nuvarande utformning inte tillräckligt tydlig i detta avseende. Kronofogdemyndigheten anser att detta kan förtydligas för att möjliggöra inhämtandet av information från andra myndigheter som annars skyddas av sekretess.

3 Bistånd med indrivning

Vid begäran om indrivning i annan medlemsstat har det angivits i 4 § 1 st. biståndslagen att bistånd får begäras ”om Kronofogdemyndigheten inte själv kan driva in fordringen”. Denna skrivning anser Kronofogdemyndigheten är vag och ger utrymme för olika tolkningar hur mycket som ska göras i Sverige innan en

Yttrande

Datum
2015-05-25Dnr
830 5826-15/112

begäran om bistånd får skickas till en annan stat. I utredningen anges under avsnitt 11.5.3 (s. 266) bl.a. att myndigheten ska ha gjort ”gjort rimliga ansträngningar” och att direktivets ordalydelse inte ska tolkas allt för strikt. Detta bör enligt Kronofogdemyndighetens uppfattning manifesteras på ett tydligare sätt även i lagtexten.

Som påpekas i utredningen motsäger direktivets artikel 15 om när bistånd med indrivning av en sanktionsavgift kan begäras, bestämmelserna om uppskjutandet av förfarandet enligt artikel 18 beträffande möjligheterna att överklaga beslutet om avgiften. Kronofogdemyndigheten anser att det borde vara förenligt med direktivet att i den föreslagna 4 § 2 st. biståndslagen föreskriva att en begäran om indrivning från Sverige endast får ske om beslutet om avgiften har vunnit laga kraft. Detta skulle vara tydligare och eventuella tveksamheter om huruvida bistånd med indrivning av en svensk avgift kan begäras eller inte skulle undanröjas.

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. I den slutliga handläggningen har biträdande rikskronofogde Erica Wass, kanslichefen Karin Berglöf Hedar och verksjuristen Henrik Wallman, föredragande, deltagit.

Eva Liedström Adler

Henrik Wallman